

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til SF, Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet for tilslutningen, og jeg kan sige, at Enhedslisten også støtter Dansk Folkepartis forslag.

Men jeg er naturligvis skuffet over, at et flertal så klart har afvist dette forslag, som jeg godt vil understrege at vi ikke har fremsat fra Enhedslistens side, fordi vi ønsker en folkeafstemning – det gør vi ikke. Men hvis der kommer en folkeafstemning, og det kan et flertal her i Folketinget beslutte, så er det naturligvis helt afgørende for os at bidrage til, at vi får en debat, som bliver på så sagligt og så ligeligt et grundlag som overhovedet muligt.

Sådan som debatten er forløbet i dag, tegner der sig desværre efter min bedømmelse et billede af, at vi risikerer at få en meget usaglig, meget ensidig debat præget af tilhængersidens store pengetanke, præget af, at hele embedsapparatet også vil blive kastet ind på ja-siden.

Det giver efter min opfattelse først og fremmest en risiko for, at debatten ender i f.eks. skræmmekampagner eller en række løfter uden dækning, som så kan få lov til at florere og indvirke meget kraftigt på debatten, fordi der ikke er det tilstrækkelig velunderbyggede, saglige grundlag, som vi i fællesskab kan diskutere ud fra.

Når man afviser de to forslag, som vi behandler her i dag, skaber man altså fra tilhængersiden en situation, hvor der er lagt op til en almindelig sænkning af debatniveauet, lagt op til skræmmekampagner, lagt op til løfter, der ikke kan holdes. Jeg behøver måske bare at erindre f.eks. om, hvilke grandiose løfter statsministeren kom med umiddelbart før folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten, hvor statsministeren havde, jeg havde nær sagt, den frækhed at meddele befolkningen, at med Amsterdamtraktaten ville der ikke komme mere union i fremtiden. Og nu rasler unions-toget af sted i et tempo, som er helt uhyggeligt.

Så meget for de løfter, som blev givet op til folkeafstemningen. Jeg behøver slet ikke at erindre om daværende statsminister Poul Schlüters berømte ord om, at med EF-pakken så var Unionen stendød.

Den slags debat, som vi så den nuværende statsminister føre sig frem med under debatten om Amsterdamtraktaten, og den slags debat, som vi så daværende statsminister Schlüter føre sig frem med om, at Unionen var stendød, er den slags debat, vi skal undgå, hvis og når der

kommer en folkeafstemning om euroen. Men det er desværre den slags debat, som jeg synes der nu ligger i tilhængernes melding, at det bliver den slags debat, vi skal opleve en gang til.

Jeg synes ikke, den danske befolkning fortjener at få debatten præsenteret på den måde, og derfor er jeg skuffet over den reaktion, som ikke mindst regeringen er kommet med i dag ved behandlingen af de her to forslag. Jeg havde håbet på og har tilbudt gang på gang, også over for hr. Jacob Buksti, at vi skulle prøve at nå frem til en aftale om fair play, en aftale, der kunne gøre, at modstandere og tilhængere i hvert fald kunne være enige om, når vi starter debatten, og når vi slutter den, den dag, der stemmes, at vi så i hvert fald kunne være enige om, at dette her har været en debat, som har været god, fordi den foregik på et sagligt, velunderbygget grundlag, som begge parter kunne have respekt for.

Det ville efter min opfattelse have været det bedst tænkelige startudgangspunkt for en debat – en aftale om fair play. Men den aftale har tilhængerne ikke ønsket at indgå, og det synes jeg er en skuffelse, også ud fra et demokratisk synspunkt, og det varsler ikke godt.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg føler meget stærk trang til at komme med en indrømmelse: Det er meget vanskeligt at være minister, men jeg vil meget gerne blive ved med at være det. Det vanskelige består i, at man ikke kan blande sig i debatten undervejs på samme måde, som når man er ordfører. Det er meget, meget vanskeligt at skulle sidde og høre på de mange korte bemærkninger i denne her sal uden at kunne reagere. Derfor har jeg valgt at prøve at komme med nogle ganske objektive, neutrale bemærkninger til noget af det, der er blevet sagt.

For det første om citatet, som skulle være taget fra en udtalelse, statsministeren er kommet med: Ikke mere union, når vi har stemt om Amsterdamtraktaten. Jeg gør opmærksom på, at Amsterdamtraktaten indeholder Den Økonomiske og Monetære Union. Euroen er ikke noget, der er kommet efter Amsterdamtraktaten; det er noget, der er en følge af Maastrichttraktaten; og den er ikke fjernet med Amsterdamtraktaten; derfor er det ikke noget nyt.

For det andet: Hr. Frank Dahlgaard har en række navne, som ofte bruges i denne diskussion, bl.a. fra Folketingets talerstol: Anders Ølgaard, Anders Dam, Erik Hoffmeyer. Jeg har